
การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ประโยคเปรียบเทียบที่ใช้บุพบท
“比” ของนักเรียนห้องศิลปภาษาจีน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์
An Analysis on Grammatical Errors of Comparative Sentences
Using the Preposition “bi” of Chinese Program Students
in Mueang District, Phetchabun Province

ตรีศุล เกษร¹/ พรรณภรณ์ ชันธพัทธ์²

Threesoon Kesorn/ Pannaporn Kantapat

^{1,2} สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

Chinese Program, Faculty of Humanities and Social sciences,
Phetchabun Rajabhat University

ได้รับบทความ: 15 กุมภาพันธ์ 2565

ปรับปรุงแก้ไข: 18 เมษายน 2565

ตอบรับตีพิมพ์: 6 พฤษภาคม 2565

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ลักษณะข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ ประโยคเปรียบเทียบ “比” ในภาษาจีน และวิเคราะห์มูลเหตุของข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น อีกทั้งได้เสนอแนะแนวทางการสอนไวยากรณ์ประโยคเปรียบเทียบ “比” ประชากร คือ นักเรียนห้องศิลปภาษาจีน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเพชรพิทยาคมและโรงเรียน วิทยานุกูลนารี จำนวน 45 คน โดยใช้แบบทดสอบการแปลประกอบการสัมภาษณ์ ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะของข้อผิดพลาดที่ปรากฏ มีทั้งหมด 282 ครั้ง โดยโครงสร้าง ประโยคที่ปรากฏข้อผิดพลาดมากที่สุด คือ โครงสร้าง “A 比 B + 还 + คุณศัพท์” คิดเป็น

ร้อยละ 26.24 ส่วนโครงสร้าง “A 比 B + คุณศัพท์” เป็นโครงสร้าง ที่ปรากฏข้อผิดพลาดน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.09 ลักษณะของข้อผิดพลาด ที่พบมากที่สุด คือ ข้อผิดพลาดจากการเลือกใช้คำไม่เหมาะสมหรือมีความหมาย โกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 36.87 และน้อยที่สุด คือ ข้อผิดพลาดจากการเกินมาของคำหรือส่วนประกอบอื่น ๆ ร้อยละ 8.51 ซึ่งมูลเหตุของความผิดพลาดสามารถสรุปเป็น 3 ประเด็น ได้แก่ มูลเหตุจากตัวผู้เรียน อธิพิพลาจากภาษาแม่ และการถ่ายโอนเชิงลบของภาษาเป้าหมาย ในด้านการสอน ผู้สอนควรเริ่มจากอธิบายรูปแบบโครงสร้างพื้นฐานและส่วนประกอบหลักของประโยค จากนั้นจึงสอนโครงสร้างที่ซับซ้อนขึ้น กอปรกับการยกตัวอย่างเปรียบเทียบกับภาษาแม่ และสังเกตข้อผิดพลาดของผู้เรียนในขณะที่ทำการสอน กระบวนการสุดท้าย คือ การออกแบบแบบฝึกหัดให้เหมาะสม รวมถึงสนับสนุนและกำหนดสถานการณ์เพื่อให้ผู้เรียนได้นำความรู้ไปใช้

คำสำคัญ: การวิเคราะห์ข้อผิดพลาด, ไวยากรณ์, ประโยคเปรียบเทียบ, บุพพท “比”

Abstract

The purposes of this research were to analyze grammatical errors in sentences using the comparative sentence “bi (比)” in Chinese and to analyze the causes of the errors. In addition the guidelines for teaching the comparative sentence grammar “比” were suggested. The population was 45 Chinese program students, studying in Grade 12 of Wittayanukulnaree School and Phetpittayakom School. The research instruments used for the data collection consisted of translation tests and interview. The data was computed into frequencies and percentages. The research findings reveal that the participants produced 282 errors as a total. The errors in the structure “A 比 B + 还 + adjective” appeared as the most frequent found (26.24%) whereas the least occurrence was the errors made in the “A 比 B

+ adjective” structure (7.09%). In terms of error types, 36.87% of them concerned with inappropriate use of words and synonyms while 8.51% related to verbosity and other components. Moreover, the findings indicate 3 major causes that contributed to the errors namely the participants’ self, mother-tongue interference, and negative language transfer. The results can, additionally, advocate a group of instructors to start the class with simple structures and main elements of sentences; teaching complicated sentence structures and giving sample sentences as to compare with the native language should be then performed. The instructors should also observe their learner during the class. Ultimately, the data suggest the instructors to design practices properly regarding their target learners as well as to support and set scenarios, which allow the learners to exercise the knowledge they gain.

Keyword: Error Analysis, Grammar, Comparative Sentence, Preposition “bi”

บทนำ

จากการสำรวจความต้องการการรับบริการวิชาการในเขตพื้นที่จังหวัดเพชรบูรณ์ ปี 2563 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ด้านทักษะภาษา พบว่า ภาษาจีนเป็นหนึ่งในภาษาที่กลุ่มตัวอย่างต้องการจะฝึกฝนทักษะมากที่สุด ร้อยละ 62.83 ภายหลังจึงเกิดเป็นความร่วมมือทางวิชาการกับโรงเรียนในเขตพื้นที่จังหวัดเพชรบูรณ์ (ฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์, 2563) ทั้งนี้พบว่าปัญหาด้านการเรียน การสอนภาษาจีน โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาการเรียนรู้ไวยากรณ์ประโยคเปรียบเทียบ ในภาษาจีน ถือเป็นอีกหนึ่งปัญหาสำคัญที่จะต้องแก้ไขและพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น

ภาษาจีนและภาษาไทยเป็นภาษาที่มีโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่คล้ายคลึงกัน แต่รายละเอียดบางประการหรือหลักไวยากรณ์บางอย่างกลับมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน โดยเฉพาะเรื่องของคำบุพบทที่กลายเป็นหนึ่งในปัญหาการเรียนการสอนภาษาจีนของผู้เรียนชาวไทย (แพรวา เพชรเชิดชู, 2552) อักษร “比” เป็นคำบุพบทที่มักปรากฏในรูปแบบประโยคเปรียบเทียบซึ่งมีอัตราการใช้สูงมาก และถือเป็นไวยากรณ์ขั้นพื้นฐานที่ผู้เรียนภาษาจีนกลางต้องศึกษา (Liu, 2011: 127-128) ซึ่งที่ผ่านมา การศึกษาวิจัยประโยคเปรียบเทียบ “比” ในการเรียนการสอนภาษาจีนสำหรับชาวต่างชาติ มักจะเป็นในรูปแบบของการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างภาษาจีนกับภาษาแม่ของผู้เรียน รวมถึงการศึกษาวิเคราะห์ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหามูลเหตุที่ก่อให้เกิดข้อผิดพลาด ตลอดจนหาแนวทางการแก้ไข เพื่อให้การเรียนรู้ไวยากรณ์ดังกล่าวมีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น Wang (2011) ได้ศึกษาประเภทของข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ประโยคเปรียบเทียบ “比” ที่มักเกิดขึ้นกับ ผู้เรียนชาวต่างชาติ ผลการวิจัยพบว่า ประเภทของข้อผิดพลาดสามารถแบ่งเป็น 6 ประเภท ได้แก่ การเกินมาของคำหรือส่วนประกอบอื่นภาคแสดงผลการเปรียบเทียบไม่เหมาะสมกับสิ่งที่นำมาเปรียบเทียบ การใช้รูปประโยคเปรียบเทียบ “比” โดยไม่จำเป็น ลำดับของส่วนประกอบต่าง ๆ ในประโยคไม่ถูกต้อง โครงสร้างรูปประโยคปฏิเสธไม่ถูกต้อง และความผิดพลาดในลักษณะอื่น ๆ Song (2019) พบว่า ประเภทของข้อผิดพลาดในการเรียนไวยากรณ์ “比” แบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ การเกินมาของคำหรือส่วนประกอบอื่น ๆ การใช้คำแทนที่หรือคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน การลำดับส่วนประกอบของประโยคผิด และการตกหล่นของคำหรือส่วนประกอบบางอย่าง ส่วนสาเหตุเกิดจากผลกระทบจากภาษาแม่ ความเคยชินในรูปแบบไวยากรณ์บางอย่างของภาษาเป้าหมาย กลยุทธ์การเรียนรู้และกลยุทธ์การสื่อสารของผู้เรียน รวมถึงสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ Jia (2019) กล่าวว่า ข้อผิดพลาดจากการสร้างประโยคเปรียบเทียบ “比” ของผู้เรียนต่างชาติ สามารถแบ่งออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่ การใช้โครงสร้างประโยค “比” ร่วมกับโครงสร้างทางไวยากรณ์รูปแบบอื่นจนเกิดเป็น ความซ้ำซ้อนทางโครงสร้างไวยากรณ์ การใช้คำแทนที่ การเพิ่มเข้ามาของคำวิเศษณ์ บอกระดับ และการลำดับส่วนประกอบ

ในประโยคผิด จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า ลักษณะของข้อผิดพลาดมีทั้งที่คล้ายและแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจขึ้นอยู่กับปัจจัย บางประการหรือรูปแบบของการศึกษาวิจัยนั้น ๆ รวมถึงข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไข ที่ใช้กลยุทธ์และวิธีการที่แตกต่างกันเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพปัญหาและภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษา

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงเลือกที่จะศึกษาวิเคราะห์ลักษณะของข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ประโยคเปรียบเทียบ “比” รวมถึงวิเคราะห์สาเหตุของข้อผิดพลาดตลอดจนเสนอแนะแนวทางการสอนไวยากรณ์ประโยคเปรียบเทียบ “比” โดยมีประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ห้องเรียน ศิลปภาษาจีน เขตอำเภอเมืองจังหวัดเพชรบูรณ์ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเสริมสร้างความรู้พื้นฐานทางภาษาและไวยากรณ์จีนให้มีประสิทธิภาพและตรงจุด ตลอดจนก่อให้เกิดประโยชน์ต่อแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนในเขตพื้นที่จังหวัดเพชรบูรณ์

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

เพื่อวิเคราะห์ลักษณะของข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์และสาเหตุของข้อผิดพลาดในการเรียนรู้ประโยคเปรียบเทียบที่ใช้บุพบท “比” รวมถึงเสนอแนะแนวทางการสอนไวยากรณ์ประโยคเปรียบเทียบที่ใช้บุพบท “比” ในภาษาจีนกลาง

กรอบแนวคิดทฤษฎีการวิจัย

กรอบแนวคิดทฤษฎีที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ คือ แนวคิดเรื่องการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ของชาวต่างชาติที่ศึกษาภาษาจีน

การวิเคราะห์ข้อผิดพลาด (Error Analysis) คือ การดำเนินการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดของผู้เรียนในกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สองอย่างเป็นระบบ Corder (1973) กล่าวว่า ข้อผิดพลาดสามารถแบ่งออกเป็นสองประเภท คือ ข้อผิดพลาดที่เกิดจากกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สอง และข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากภาษาแม่ Liu (2000) กล่าวว่า การวิเคราะห์ความผิดพลาด คือ การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมด

ในกระบวนการการเรียนรู้ภาษาที่สอง ซึ่งการวิเคราะห์ดังกล่าวเป็นการวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ เพื่อหาที่มาหรือสาเหตุของความผิดพลาดที่เกิดขึ้น ตลอดจนแก้ไขระบบอันตรายภาษา อันจะก่อให้เกิดความเข้าใจในหลักเกณฑ์ หรือกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สอง ได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ ด้านการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ของชาวต่างชาติที่ศึกษาภาษาจีน Lu (1994) พบว่า ข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นสามารถแบ่งออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่ ข้อผิดพลาดอันเกิดจากการเกินมาของคำหรือส่วนประกอบอื่น ๆ (误加) ข้อผิดพลาดอันเกิดจากการเลือกใช้คำไม่เหมาะสมมาแทนที่หรือมีความหมายใกล้เคียงกัน (吴代) ข้อผิดพลาดอันเกิดจากลำดับของส่วนประกอบต่าง ๆ ในประโยคไม่ถูกต้อง (错序) และสุดท้ายคือข้อผิดพลาดอันเกิดจากการตกหล่นของคำหรือส่วนประกอบอื่น ๆ (遗漏) ทั้งนี้แนวคิดดังกล่าว ถือเป็นแนวคิดที่เป็นประโยชน์ต่อวงการการสอนภาษาจีนสำหรับชาวต่างชาติ ตลอดจนเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ของผู้วิจัยทางการสอนภาษาจีนในยุคหลัง

วิธีดำเนินงานวิจัย

ประชากร

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ห้องเรียนศิลป์ภาษาจีน ปีการศึกษา 2564 ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ จากโรงเรียนเพชรพิทยาคม 25 คน และโรงเรียนวิทยานุกูลนารี 20 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 45 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบการแปลประโยคเปรียบเทียบ “比” ประกอบการสัมภาษณ์

การสร้างแบบทดสอบ

ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดทางภาษา แนวคิดเกี่ยวกับการแปล แนวคิดเกี่ยวกับประโยคเปรียบเทียบ “比” ในภาษาจีนกลาง รวมถึงศึกษาตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีน ตามหลักสูตรแกนกลาง

การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ตลอดจนศึกษาเนื้อหาของแบบเรียนหลักที่ที่ใช้ในการเรียนการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของทั้งสองโรงเรียน จากนั้นดำเนินการสรุป แบ่งประเภท และคัดเลือกโครงสร้างประโยค “比” ในรูปแบบโครงสร้างต่าง ๆ ที่มีระดับ ความยากง่ายสอดคล้องกับช่วงชั้นของผู้เรียน และมักถูกเน้นย้ำในการเรียนการสอนภาษาจีนสำหรับชาวต่างชาติ ถัดมาคือกำหนดประโยคเปรียบเทียบภาษาไทยที่มี ลักษณะเดียวกันทางวากยสัมพันธ์กับประโยคเปรียบเทียบ “比” ในภาษาจีน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ประเภท 6 โครงสร้างประโยค จากนั้นดำเนินการสร้างแบบทดสอบ และนำแบบทดสอบดังกล่าวส่งให้ผู้เชี่ยวชาญดำเนินการตรวจสอบความสอดคล้องทางด้านการใช้ภาษา จากนั้นนำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้ (try out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและนำกลับมาแก้ไขให้เหมาะสม ส่วนคำศัพท์ที่ใช้ ในแบบทดสอบการแปลครั้งนี้เป็นคำศัพท์ที่ผู้เรียนล้วนเคยศึกษามาแล้ว ทั้งนี้เนื่องจากการแปลเป็นทักษะที่ต้องบูรณาการทักษะพื้นฐานทางภาษาด้านต่าง ๆ รวมถึงความสามารถในการทำความเข้าใจโครงสร้างทางภาษา ซึ่งผู้แปลจะต้องมีความรู้พื้นฐานทางด้านไวยากรณ์ที่ดี (กนกพร นุ่มทอง, 2563: 91) จากเหตุผลดังกล่าว การแปลจะช่วยสะท้อนความรู้ความเข้าใจ ตลอดจนจุดที่ยังเป็นข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ของผู้เรียนได้

ตารางที่ 1 ประเภทและรูปแบบโครงสร้างประโยคเปรียบเทียบ “比” และประโยคภาษาไทยที่กำหนดในแบบทดสอบ

ประเภทของประโยค	รูปแบบโครงสร้างของประโยค	ภาษาไทยที่กำหนด
โครงสร้างทั่วไป	A 比 B + คุณศัพท์	ภาษาไทยยากกว่าภาษาอังกฤษ
โครงสร้างที่มีส่วนเสริมเป็นคำหรือวลีบอกจำนวนและปริมาณ	A 比 B + คุณศัพท์ + 数量补语	เนื้อวัวแพงกว่าเนื้อหมู 50 หยวน
	A 比 B + คุณศัพท์ + 一点	พี่สาวสูงกว่าน้องสาวนิดหน่อย
โครงสร้างที่มีบทขยายกริยาหรือกริยาวิเศษณ์	A 比 B + 你 + คุณศัพท์	เขา (ผู้หญิง) สวยกว่าคุณมาก
	A 比 B + 还 + คุณศัพท์	เล่นบาสเกตบอลง่ายยิ่งกว่าเล่นเทนนิส
	A 比 B + 还 + คุณศัพท์	เขาจะยังน่ารักกว่าคุณ

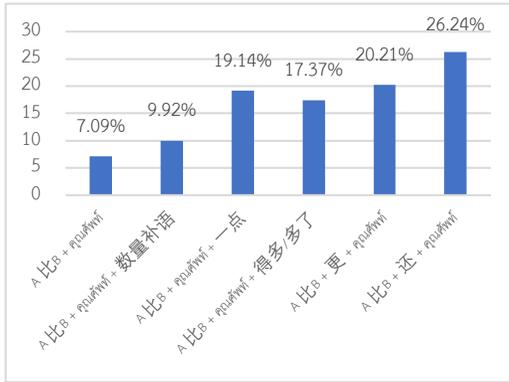
การวิเคราะห์ข้อมูล

ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบการแปลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากนั้นนำประโยคที่ไวยากรณ์ไม่ถูกต้องมาวิเคราะห์ลักษณะของข้อผิดพลาด และแสดงผลด้วยคำร้อยละ โดยเกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ลักษณะของข้อผิดพลาด ได้ประยุกต์จากแนวคิดเรื่องข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ของชาวต่างชาติที่ศึกษาภาษาจีนของ Lu (1994) ต่อมาคือ การวิเคราะห์มูลเหตุของข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น รวมถึงเสนอแนะแนวทางการสอนไวยากรณ์ประโยคเปรียบเทียบที่ใช้นูปท “比” ท้ายสุดคือการสรุปและอภิปรายผล

ผลการวิจัยและผลการวิเคราะห์ข้อมูล

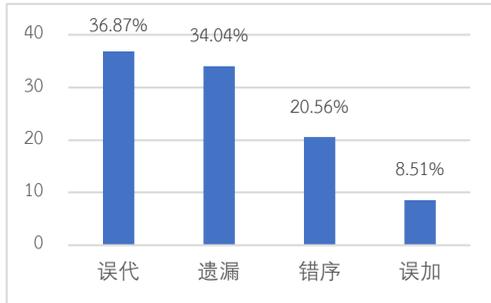
1. ผลการวิจัยและผลการวิเคราะห์ข้อมูลข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ที่ปรากฏในประโยคเปรียบเทียบที่ใช้นูปท “比”

จากการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดจำแนกตามประเภทและรูปแบบโครงสร้างประโยคพบว่า ลักษณะของข้อผิดพลาดที่ปรากฏ มีทั้งหมด 282 ครั้ง โดยโครงสร้างประโยคที่ปรากฏข้อผิดพลาดมากที่สุด คือ โครงสร้าง “A 比 B + 还 + คุณศัพท์” พบข้อผิดพลาด 74 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 26.24 รองลงมา คือ โครงสร้าง “A 比 B + 更 + คุณศัพท์” พบข้อผิดพลาด 57 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 20.21 ถัดมาคือโครงสร้าง “A 比 B + คุณศัพท์ + 一点” พบข้อผิดพลาด 54 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 19.14 โครงสร้าง “A 比 B + คุณศัพท์ + 得多/多了” พบข้อผิดพลาด 49 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.37 โครงสร้าง “A 比 B + คุณศัพท์ + 数量补语” พบข้อผิดพลาด 28 ครั้ง คิดเป็น ร้อยละ 9.92 ส่วนโครงสร้าง “A 比 B + คุณศัพท์” ซึ่งเป็นโครงสร้างพื้นฐาน พบข้อผิดพลาดน้อยที่สุด 20 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.09 ตามแผนภูมิดังต่อไปนี้

ภาพที่ 1 แผนภูมิแสดงข้อผิดพลาดที่พบบ่อยตามประเภทและรูปแบบโครงสร้างประโยค

ด้านจำนวนและร้อยละของข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ที่พบบ่อยตามลักษณะของข้อผิดพลาด พบข้อผิดพลาดทั้งหมด 282 ครั้ง ซึ่งลักษณะของข้อผิดพลาดที่ปรากฏมากที่สุด คือ ข้อผิดพลาดจากการเลือกใช้คำไม่เหมาะสมหรือมีความหมายใกล้เคียงกัน (误代) จำนวน 104 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 36.87 รองลงมา คือ ข้อผิดพลาดจากการตกหล่นของคำหรือส่วนประกอบอื่น ๆ (遗漏) จำนวน 96 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 34.04 ถัดมา คือ ข้อผิดพลาดจากลำดับของส่วนประกอบต่าง ๆ ไม่ถูกต้อง (错序) จำนวน 96 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 34.04 และน้อยที่สุด คือ ข้อผิดพลาดจากการเกินมาของคำหรือส่วนประกอบอื่น ๆ (误加) จำนวน 24 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.51 โดยแสดงผลตามแผนภูมิดังนี้

ภาพที่ 2 แผนภูมิแสดงข้อผิดพลาดที่พบบ่อยตามลักษณะของข้อผิดพลาด

ตัวอย่างการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ประโยคเปรียบเทียบ “比”

1) ตัวอย่างการวิเคราะห์ข้อผิดพลาด โครงสร้าง “A 比 B + 形容词”

ประโยคภาษาไทย : ภาษาไทยยากกว่าภาษาอังกฤษ

ตัวอย่างประโยค (1) : 泰语**难**比英语

ตัวอย่างประโยค (2) : 泰语比英语**很难**

ประโยคที่ถูกต้องคือ : 泰语比英语**难**

จากประโยคที่ (1) พบว่า ผู้เรียนวางลำดับคำคุณศัพท์ที่เป็นภาคแสดง การเปรียบเทียบผิดตำแหน่ง ที่ถูกต้องคือ “难” จะต้องถูกวางไว้หลัง “英语” ถือเป็นลักษณะข้อผิดพลาดจากลำดับของส่วนประกอบต่าง ๆ ไม่ถูกต้อง (错序) ประโยคที่ (2) พบว่า ผู้เรียนได้เพิ่มคำกริยาวิเศษณ์บอกระดับ “很” เข้ามาในประโยค ซึ่งไม่ถูกต้อง เนื่องจากประโยคเปรียบเทียบ “比” ในภาษาจีนจะไม่สามารถใส่คำกริยาวิเศษณ์บอกระดับหน้าคุณศัพท์ที่เป็นภาคแสดงการเปรียบเทียบ ถือเป็นข้อผิดพลาดจากการเกินมาของคำหรือส่วนประกอบอื่น ๆ (误加)

2) ตัวอย่างการวิเคราะห์ข้อผิดพลาด โครงสร้าง “A 比 B + 形容词 + 数量补语”

ประโยคภาษาไทย : เนื้อวัวแพงกว่าเนื้อหมูห้าสิบหยวน

ตัวอย่างประโยค (3) : 牛肉比猪肉**贵**

ตัวอย่างประโยค (4) : 牛肉比猪肉多五十元

ประโยคที่ถูกต้องคือ : 牛肉比猪肉贵五十元

ประโยคที่ (3) พบว่า ประโยคดังกล่าวไม่สมบูรณ์ เนื่องจากขาดส่วนเสริมบอกจำนวน และปริมาณตามที่ ประโยคภาษาไทยกำหนด ทำให้ประโยคดังกล่าว สื่อความหมายได้ ไม่สมบูรณ์ เป็นลักษณะข้อผิดพลาดจากการตกหล่นของคำหรือส่วนประกอบอื่น ๆ (遗漏) ประโยค (4) พบว่า ผู้เรียนใช้คำคุณศัพท์คำอื่นที่ไม่เหมาะสม ซึ่งผู้เรียนอาจคิดว่าคำดังกล่าว น่าจะมีความหมายใกล้เคียงกับภาษาไทยที่กำหนด ทำให้การสื่อความหมายผิดเพี้ยนไปจากเดิม เป็นลักษณะข้อผิดพลาดจากการเลือกใช้คำไม่เหมาะสมหรือมีความหมายใกล้เคียงกัน (误代)

3) ตัวอย่างการวิเคราะห์ข้อผิดพลาด โครงสร้าง “A 比 B + 形容词 + 一点”

ประโยคภาษาไทย : พี่สาวสูงกว่าน้องสาวนิดหน่อย

ตัวอย่างประโยค (5) : 姐姐比妹妹一点高

ตัวอย่างประโยค (6) : 姐姐比妹妹一下高

ประโยคที่ถูกต้องคือ : 姐姐比妹妹高一点

ประโยคที่ (5) พบว่า คำว่า “一点” ถูกวางในตำแหน่งที่ไม่ถูกต้อง “一点” ในภาษาจีนถือเป็นส่วนเสริม (补语) ซึ่งจะต้องวางไว้หลังคำว่า “高” ที่เป็นภาคแสดง การเปรียบเทียบ ซึ่งถือเป็นลักษณะข้อผิดพลาดจากลำดับของส่วนประกอบไม่ถูกต้อง (错序) ประโยค (6) พบข้อผิดพลาดสองลักษณะ ได้แก่ ข้อผิดพลาดจากลำดับของส่วนประกอบ ไม่ถูกต้อง (错序) และข้อผิดพลาดจากการเลือกใช้คำไม่เหมาะสมหรือ มีความหมายใกล้เคียงกัน (误代) โดย “一下” ทำหน้าที่เป็นส่วนเสริม (补语) จะต้องวางไว้หลังคำว่า “高” อีกทั้ง ผู้เรียนเลือกใช้ “一下” ที่มีความหมายใกล้เคียงกับคำว่า “一点” เนื่องจากเข้าใจว่าสามารถใช้แทนกันได้ ซึ่งในภาษาไทย “一下” “一点” และ “有点儿” ล้วนมีความหมายว่า “นิดหน่อย” เหมือนกันทั้งหมด แต่ในภาษาจีน คำเหล่านี้ก็มีวิธีใช้และมีหน้าที่ของคำที่แตกต่างกัน

4) ตัวอย่างการวิเคราะห์ข้อผิดพลาด โครงสร้าง “A 比 B + 形容词 + 得多/多了”

ประโยคภาษาไทย : เขา (ผู้หญิง) สวยกว่าคุณมาก

ตัวอย่างประโยค (7) : 她漂亮比你**好**

ตัวอย่างประโยค (8) : 她比你**很**漂亮

ประโยคที่ถูกต้องคือ : 她比你漂亮**得多/她比你漂亮得多**

ประโยคที่ (7) พบว่า “漂亮” คำคุณศัพท์ที่เป็นภาคแสดงการเปรียบเทียบ ถูกวางไว้ผิดตำแหน่ง ซึ่งที่ถูกต้องควรวางไว้หลังคำว่า “你” ถือเป็นข้อผิดพลาดจากลำดับของส่วนประกอบต่าง ๆ ไม่ถูกต้อง (错序) นอกจากนี้ยังพบข้อผิดพลาดอีกคือ การใช้คำว่า “好” มาแทนคำว่า “得多” หรือ “多了” ซึ่งคำว่า “好” ในด้านของความหมายสามารถแปลว่า “มาก” ได้เช่นกัน แต่ “好” ที่แปลว่ามากมักทำหน้าที่เป็นบทขยายภาคแสดง (状语) ไม่ใช่ส่วนเสริม (补语) จุดนี้จึงกลายเป็นข้อผิดพลาดจาก การเลือกใช้คำที่ไม่เหมาะสมหรือมีความหมายใกล้เคียงกัน (误代) ส่วนประโยคที่ (8) “很” มีความหมายว่า “มาก” แต่ไม่สามารถใช้ในประโยคเปรียบเทียบดังกล่าวได้ เนื่องจากเป็นคำวิเศษณ์บอกระดับ

5) ตัวอย่างการวิเคราะห์ข้อผิดพลาด โครงสร้าง “A 比 B + 更 + 形容词”

ประโยคภาษาไทย : เล่นบาสเกตบอลง่ายยิ่งกว่าเล่นเทนนิส

ตัวอย่างประโยค (9) : 打篮球比打网球**简单**

ตัวอย่างประโยค (10) : 打篮球比**网球**简单

ประโยคที่ถูกต้องคือ : 打篮球比打网球**更**简单 หรือ
打篮球比打网球**更容易**

ประโยคที่ (9) พบว่า โครงสร้างทางไวยากรณ์ไม่มีข้อผิดพลาด แต่ในประโยคภาษาไทยที่กำหนดให้ได้รับบุคกรวิเศษณ์ “ยิ่ง” เข้าไปด้วย ทำให้ประโยค (9) ที่แปลออกมาสื่อระดับความเข้มข้นของภาคแสดงได้ไม่ชัดเจน เนื่องจากขาดกริยาวิเศษณ์คำว่า “更” จึงถือเป็นข้อผิดพลาดจากการตกหล่นของคำหรือส่วนประกอบอื่น ๆ (遗漏) ส่วนประโยคที่ (10) ผู้เรียนใช้คำว่า “网球” แทน “打网球” ซึ่งลักษณะดังกล่าว ในภาษาไทยถือว่าทำได้ เช่น “เล่นบาสเกตบอลง่ายยิ่งกว่าเทนนิส” แต่ในทางภาษาจีน ตำแหน่งที่เป็นตัวนำเปรียบและ

ตัวถูกเปรียบจะต้องมีสถานะทางไวยากรณ์ที่เท่ากัน เช่น คำกับคำ หรือวลีกับวลี เป็นต้น ถือเป็นข้อผิดพลาดจากการเลือกใช้คำไม่เหมาะสมหรือมีความหมายใกล้เคียงกัน (误代) และนอกจากนี้ประโยค (10) ยังพบว่าตกลงคำกริยวิเศษณ์ “更” ด้วยเช่นกัน

6) ตัวอย่างการวิเคราะห์ข้อผิดพลาด โครงสร้าง “A 比 B + 还 + 形容词”

ประโยคภาษาไทย : เขายังน่ารักกว่าฉัน

ตัวอย่างประโยค (11) : 他可爱比我

ตัวอย่างประโยค (12) : 他比我漂亮

ประโยคที่ถูกต้องคือ : 他比我还可爱

ประโยคที่ (11) พบว่า “可爱” ถูกวางไว้ในตำแหน่งที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งที่ถูกต้องจะต้องวางไว้หลังตัวถูกเปรียบเทียบ ซึ่งก็คือ “我” และในประโยคยังตกลงคำกริยวิเศษณ์ “还” ประโยค (11) จึงมีลักษณะของข้อผิดพลาดปรากฏสองลักษณะ ได้แก่ ข้อผิดพลาดจากการลำดับส่วนประกอบต่าง ๆ ไม่ถูกต้อง (错序) และข้อผิดพลาดจากการตกลงของคำหรือส่วนประกอบอื่น ๆ (遗漏) ส่วนประโยค (12) พบว่าตกลงคำกริยวิเศษณ์ “还” เช่นเดียวกัน อีกทั้งผู้เรียนเลือกใช้คำว่า “漂亮” แทนคำว่า “可爱” ประโยค (12) จึงสามารถสรุปได้ว่ามีข้อผิดพลาดเกิดขึ้นสองลักษณะ คือ ข้อผิดพลาดจากการตกลงของคำหรือส่วนประกอบอื่น ๆ (遗漏) และข้อผิดพลาด จากการเลือกใช้คำไม่เหมาะสมหรือมีความหมายใกล้เคียงกัน (误代)

2. มลเหตุที่ก่อให้เกิดข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ประโยคเปรียบเทียบ “比”

จากลักษณะข้อผิดพลาดที่พบ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์เพื่อให้ทราบถึงมลเหตุที่ก่อให้เกิดข้อผิดพลาด ซึ่งสามารถสรุปได้เป็น 3 ประเด็น ดังต่อไปนี้

2.1 มลเหตุจากตัวผู้เรียน

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้พบว่า ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ที่เกิดขึ้น ส่วนหนึ่งเกิดขึ้นจากตัวผู้เรียนเองที่ขาดการฝึกฝนและพัฒนาไม่ต่อเนื่อง อันเห็นได้จากผู้เรียนไม่สามารถจดจำคำศัพท์หรือรูปแบบโครงสร้างประโยคที่ได้เรียนรู้อแล้ว จนก่อให้เกิดข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ในหลากหลายลักษณะ เช่น การใช้คำแทนหรือคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน การตกลงของส่วนประกอบที่สำคัญในประโยค เป็นต้น ตัวอย่างเช่น “泰语比英语男”

ผู้เรียนใช้คำว่า “男” ที่แปลว่าผู้ชาย แทนคำว่า “难” ที่แปลว่ายาก เนื่องจากทั้งสองคำมีเสียงอ่านเหมือนกัน แต่ผู้เรียนสับสนและจดจำรูปอักษรไม่ได้ หรือ “打篮球比网球” ซึ่งประโยคดังกล่าวเป็นประโยคที่ไม่สมบูรณ์เนื่องจากตกหล่นส่วนภาคแสดงการเปรียบเทียบที่เป็นคำคุณศัพท์ และทั้งสองสิ่งที่น่ามาเปรียบเทียบมีสถานะทางไวยากรณ์ที่ไม่เท่ากัน

2.2 อิทธิพลจากภาษาแม่

ภาษาแม่มักจะเข้าไปสร้างความสับสนและเป็นอุปสรรคทำให้ผู้เรียนติดเอาลักษณะบางอย่างของภาษาแม่เข้าไปผสมผสานกับภาษาที่เรียน ภาษาจีนและภาษาไทยเป็นภาษาที่มีลักษณะโครงสร้างทางไวยากรณ์คล้ายกันมาก แต่ในรายละเอียด บางประการกลับมีความแตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องตำแหน่งของคำบุพบท จากการศึกษาพบว่าตัวผู้เรียนบางคนมักนำลักษณะโครงสร้างทางไวยากรณ์ของประโยคในภาษาไทยมาตอบในแบบทดสอบครั้งนี้ เพราะมักเข้าใจว่าโครงสร้างทางไวยากรณ์ของทั้งสองภาษาเหมือนกัน จึงทำให้เกิดข้อผิดพลาดในเรื่องการสลับตำแหน่งของคำบุพบท “比” ตัวอย่างเช่น “牛肉贵比猪肉五十元” “泰语难比英语” “姐姐高比妹妹一点” เป็นต้น

2.3 การถ่ายโอนเชิงลบของภาษาเป้าหมาย

ผู้เรียนที่ศึกษาภาษาจีนในขั้นต้น มักมีความเข้าใจในเรื่องไวยากรณ์ไม่มากพอ จึงมักติดเอาหลักไวยากรณ์ที่เคยศึกษา ไปใช้ในการเรียนไวยากรณ์เรื่องอื่น ๆ เช่น ผู้เรียนนำคำว่า “一点儿” ไปวางในตำแหน่งของคำว่า “有一点儿” ซึ่งทั้งสองสามารถแปลได้ว่า “นิดหน่อย” แต่แท้จริงแล้วคำทั้งสองมีหน้าที่ทางไวยากรณ์แตกต่างกัน “有一点儿” เป็นบทขยายกริยาหรือภาคแสดง (状语) ซึ่งจะต้องวางไว้ด้านหน้าคำกริยาหรือคุณศัพท์ ส่วน “一点儿” เป็นส่วนเสริม (补语) จะต้องวางด้านหลังคำกริยาหรือคุณศัพท์ อีกอย่างหนึ่งที่เห็นได้ชัดคือการใช้คำว่า “很” และ “非常” ผู้เรียนภาษาจีนมักจะทราบว่าจะต้องใช้คำว่า “很” และ “非常” วางด้านหน้าคำคุณศัพท์ แต่ในประโยคเปรียบเทียบที่ใช้บุพบท “比” จะไม่สามารถใช้คำวิเศษณ์ บอกระดับเหล่านี้ได้ จากเหตุผลดังกล่าวทำให้ทราบว่า สาเหตุของความผิดพลาด ทางไวยากรณ์บางประการมาจากลักษณะทางไวยากรณ์บางอย่างของภาษาจีนที่มีความคล้ายคลึงกัน ผู้เรียนจึงเกิดความเคยชินและนำไปใช้กับไวยากรณ์ในลักษณะอื่น

3. ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน ประโยคเปรียบเทียบ “比”

1. เริ่มต้นอธิบายรูปแบบโครงสร้างพื้นฐานและส่วนประกอบหลักของประโยค ผู้สอนควรเริ่มสอนจากรูปแบบโครงสร้างพื้นฐาน เน้นอธิบายส่วนประกอบหลักในประโยคเปรียบเทียบ “比” โดยใช้วิธีการสอนในรูปแบบเชิงโครงสร้างเพื่อแสดงให้เห็นถึงโครงสร้างทางไวยากรณ์และลำดับของส่วนประกอบต่าง ๆ ทั้งนี้ผู้สอนจะต้องทำให้ผู้เรียนเข้าใจรูปแบบโครงสร้างพื้นฐานให้ดีเสียก่อน จึงค่อยทำการสอนในรูปแบบโครงสร้างที่มีระดับความยากมากขึ้น และควรหลีกเลี่ยงการอธิบายที่ใช้ภาษาทางวิชาการมากเกินไป

2. เพิ่มระดับความยากของโครงสร้าง หลังจากทำให้ผู้เรียนเข้าใจรูปแบบโครงสร้างพื้นฐานแล้ว ผู้สอนจึงค่อย ๆ ถ่ายทอดโครงสร้างที่ยากและซับซ้อนขึ้น ได้แก่ โครงสร้างที่มีส่วนเสริมเป็นคำหรือวลีบอกจำนวนและปริมาณ เนื่องจากการวางส่วนเสริมที่เป็นคำหรือวลีบอกจำนวนในภาษาจีน หากมองผิวเผินจะมีลักษณะคล้ายกับโครงสร้างในภาษาไทย คือ วางไว้หลังสุดของประโยค จากนั้นจึงสอนโครงสร้างที่มีกริยาวิเศษณ์ “还” และ “更” ตามลำดับ ทั้งนี้การจัดลำดับการสอนไวยากรณ์จากง่ายไปยากจะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและสามารถสังเกตส่วนประกอบของโครงสร้างที่เพิ่มเข้ามาภายหลังเกิดกระบวนการเรียนรู้และเข้าใจไวยากรณ์อย่างเป็นระบบ

3. เปรียบเทียบกับภาษาแม่ ภาษาไทยและภาษาจีนมีรูปแบบโครงสร้างไวยากรณ์ที่คล้ายกันมาก ในจุดนี้ผู้เรียนชาวไทยถือว่ามีความได้เปรียบ ในเรื่องไวยากรณ์ประโยคเปรียบเทียบ “比” ก็มีทั้งจุดที่เหมือนและแตกต่างกัน ดังนั้นในกระบวนการเรียนการสอน ผู้สอนจึงควรวิเคราะห์และเปรียบเทียบรูปแบบการใช้ไวยากรณ์ “比” ในภาษาจีน และ “กว่า” ในภาษาไทยให้ผู้เรียนทราบ เพราะจะทำให้ผู้เรียนสามารถแยกแยะจุดต่างและประยุกต์ใช้จุดเหมือนของทั้งสองภาษา เพื่อแก้ไขปัญหาความสับสน อีกทั้งง่ายต่อการเรียนรู้และลดความผิดพลาดอันเกิดจากภาษาแม่และอันตรภาษา

4. สังเกตข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ของผู้เรียนขณะทำการสอน ขณะทำการเรียนการสอน ผู้สอนควรหมั่นสังเกตและสอบถามผู้เรียนเกี่ยวกับความเข้าใจเบื้องต้นในเนื้อหาไวยากรณ์เป็นระยะ ๆ และสนับสนุนให้ผู้เรียนได้ลองฝึกพูดหรือ

ใช้โครงสร้างประโยคเปรียบเทียบ “比” ประเภทต่าง ๆ รวมถึงเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถามข้อสงสัย ทั้งนี้เพื่อเป็นการสำรวจความเข้าใจเบื้องต้น และเพื่อสังเกตลักษณะของข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการสร้างและออกแบบแบบฝึกให้เหมาะสม

5. แบบฝึกหัดต้องเหมาะสมและกำหนดสถานการณ์จำลองเพื่อนำความรู้ไปใช้ ผู้สอนต้องรู้จักสร้างและออกแบบแบบฝึกหัดโดยประยุกต์จากลักษณะของข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนขณะทำการเรียนการสอน เช่นนี้จะทำให้แบบฝึกหัดที่สร้างขึ้นนอกจากจะเป็นการเน้นย้ำให้ผู้เรียนเข้าใจไวยากรณ์ได้มากขึ้น ยังจะสามารถแก้ไขปัญหาคความผิดพลาดทางไวยากรณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างตรงจุด นอกจากนี้ผู้สอนต้องส่งเสริมและกำหนดสถานการณ์จำลองเพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสนำความรู้ไปใช้ ทั้งนี้การเรียนไวยากรณ์จะเกิดประโยชน์สูงสุดเมื่อผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ความรู้ในสิ่งที่เรียนมาในสถานการณ์จริงควบคู่ไปกับการเรียนรู้เรื่องกฎเกณฑ์และโครงสร้างไวยากรณ์

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยพบว่า ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ที่ปรากฏในประโยคเปรียบเทียบ “比” สามารถจัดหมวดหมู่ของข้อผิดพลาดได้ 4 ลักษณะตามลำดับ ได้แก่ การเลือกใช้คำไม่เหมาะสมหรือมีความหมายใกล้เคียงกัน (误代) การดกหล่นของคำหรือส่วนประกอบอื่น ๆ (遗漏) ลำดับของส่วนประกอบในประโยคไม่ถูกต้อง (错序) และ การเกินมาของคำหรือส่วนประกอบอื่น ๆ (误加)

โดยมูลเหตุที่ส่งผลให้เกิดข้อผิดพลาด สามารถสรุปเป็น 3 ประเด็น มูลเหตุแรกคือ มูลเหตุจากตัวผู้เรียน เนื่องจากตัวผู้เรียนไม่ได้ฝึกฝนพัฒนาทักษะอย่างต่อเนื่อง ทำให้ความสามารถในการจดจำและความเข้าใจในการใช้คำศัพท์ลดน้อยลง เมื่อถึงสถานการณ์จริงที่ต้องใช้ภาษา ก็ไม่สามารถนำเอาความรู้ที่เคยศึกษามาใช้ให้ถูกต้องได้ อันเห็นได้จากกรณีที่ผู้เรียนเลือกใช้คำที่ไม่เหมาะสมหรือมีความหมายใกล้เคียงเข้ามาแทน บางครั้งถึงกับเว้นว่างไม่เขียนคำศัพท์คำนั้นเลย จึงทำให้ประโยคขาดส่วนประกอบที่สำคัญและไม่สามารถสื่อความได้

อย่างสมบูรณ์ สอดคล้องกับแนวคิดของ Jakobovits (1971: 103-115) ปัจจัยที่จะทำให้ การเรียนภาษาที่สองมีประสิทธิภาพ หนึ่งในนั้นคือปัจจัยจากตัวผู้เรียนเองที่ประกอบด้วย ความสามารถในการเข้าใจการสอน สติปัญญา แรงจูงใจ ความมุ่งมั่นและความพากเพียร พยายาม เป็นต้น มูลเหตุถัดมาคือ อิทธิพลของภาษาแม่ โดยผู้เรียนมักจะมี ความเข้าใจว่า ลักษณะโครงสร้างทางไวยากรณ์ของภาษาไทยและภาษาจีนคล้ายคลึงกัน จึงมักสร้างและ เรียงลำดับส่วนประกอบในประโยคภาษาจีนตามหลักไวยากรณ์ภาษาไทย แต่แท้ที่จริงแล้ว ทั้ง สองภาษามีตำแหน่งของคำบุพบท “比” และบทขยายกริยาวางในตำแหน่งที่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ Zhou and Li (2004) ที่กล่าวไว้ว่า หากภาษาแม่และภาษาที่เรียนมีจุดที่เหมือน และจุดที่แตกต่างกัน ในทางโครงสร้างและเงื่อนไขบางประการ จะส่งผลให้เกิดข้อผิดพลาด ทางไวยากรณ์ ในภาษาที่เรียนได้อย่างง่ายดาย มูลเหตุที่สามคือ การถ่ายโอนเชิงลบของ ภาษาเป้าหมาย ทั้งนี้เนื่องจากผู้เรียนที่ศึกษาภาษาจีนในชั้นต้น ส่วนมากมักมีความเข้าใจเรื่อง ภาษาและไวยากรณ์ยังไม่มากพอ จึงมักติดเอาหลักไวยากรณ์บางเรื่อง que ที่ศึกษาไปแล้ว นำไปใช้ กับไวยากรณ์ในลักษณะอื่น สอดคล้องกับแนวคิดของ ชัชศรีธน์ย์ ฉัตรแสงอุทัย (2556) ที่กล่าวว่า ภาษาจีนมีคำที่มีความหมายและมีลักษณะที่คล้ายกันหลายคำ แต่กลับมีวิธีใช้ที่แตกต่างกัน ซึ่งจุดนี้เป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่ก่อให้เกิดข้อผิดพลาดได้

ทั้งนี้หากพิจารณาในภาพรวมจะพบว่าโครงสร้างประโยคเปรียบเทียบ “比” ในรูปแบบประโยคพื้นฐานมีจำนวนของข้อผิดพลาดปรากฏน้อยที่สุด ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า จุดที่ยากและสร้างความสับสนของการศึกษาไวยากรณ์ดังกล่าว อาจไม่ใช่แค่เรื่องตำแหน่งของ คำบุพบท “比” เพียงอย่างเดียว แต่อาจเกิดจากส่วนประกอบของคำ วลี บทขยายหรือบทเสริม ที่เข้ามาเป็นส่วนประกอบในประโยค บวกกับผู้เรียนเองยังขาดความเข้าใจในเรื่องไวยากรณ์จีน จึงก่อให้เกิดข้อผิดพลาดเกิดขึ้น ด้วยเหตุนี้ผู้สอนจึงควรเน้นย้ำให้ผู้เรียนเข้าใจถึงตำแหน่งของ คำ วลี บทขยายและบทเสริมเหล่านี้ให้ชัดเจน รวมถึงการฝึกฝนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคย กับโครงสร้างประโยคประเภทต่าง ๆ พร้อมทั้งการยกตัวอย่างโดยการเปรียบเทียบกับภาษาแม่ และสร้างแบบฝึกหัดที่สอดคล้องกับข้อผิดพลาดที่ปรากฏ ตลอดจนสนับสนุนและกำหนด สถานการณ์เพื่อให้ผู้เรียนได้นำความรู้ไปใช้จริง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. นำผลการวิจัยที่ได้จากการศึกษาไปเป็นข้อมูลและแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาไวยากรณ์จีน โดยเฉพาะเรื่องประโยคเปรียบเทียบ “比” ทั้งในระดับมัธยมและอุดมศึกษาในจังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียน การสอนวิชาไวยากรณ์ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. เป็นแนวทางในการเขียนวิจัยหรือการค้นคว้าอิสระทางด้านภาษาและไวยากรณ์จีน การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ในการเรียนการสอนภาษาจีน การพัฒนาสื่อการสอนเพื่อการเรียนรู้ไวยากรณ์ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กนกพร นุ่มทอง. (2563). การศึกษาปัญหาการแปลบทขยายและส่วนเสริมจากภาษาจีนเป็นภาษาไทย. *วารสารภาษาและภาษาศาสตร์*, 38(2), 89-105.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กระทรวงศึกษาธิการ.
- ชัชศรีณย์ ฉัตรแสงอุทัย. (2556). *การศึกษาวิเคราะห์การใช้คำเชื่อมบอกความร่วมมือในภาษาจีนกลางของผู้เรียนชาวไทย*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์. (2563). *รายงานการสำรวจความต้องการการรับบริการวิชาการแก่สังคม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ 2563*. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- แพรวา เพชรเชิดชู. (2552). *การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการใช้คำบุพบทภาษาจีนของนักเรียนไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล*. (รายงานผลการวิจัย). มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

- Corder, S. P. (1973). *Introducing Applied Linguistics*. Penguin.
- Jakobovits. (1971). *Teaching Language as Communication*. Oxford University Press.
- Jia, C. L. (2019). Error Analysis of “bi” Sentences in Chinese of Foreign Students. *The Farmers Consultant Magazine*, 39(2), 172.
- Liu, X. (2000). *Introduction to Teaching Chinese as a Foreign Language*. Beijing Language and Culture University Press.
- Liu, X.L. (2011). “bi” in Teaching and Learning Chinese as a Foreign Languages. *Language Teaching and Linguistic Studies*, 33(5), 127-128.
- Lu, J.J. (1994). Error Analysis of Foreigners Learning Chinese. *Language Teaching and Linguistic Studies*, 16(1), 49-64.
- Song, X.X. (2019). *Error Analysis of “bi” Sentences in Chinese of Foreign Students*. <https://www.sinoss.net/uploadfile/2019/0226/20190226093503161.pdf>.
- Wang, X. (2012). Teaching Chinese as a Foreign Language of “bi” Sentences. *Modern Chinese (Teaching Research Edition)*, 50(1), 300-301.
- Zhou, X.B., Li, H.O. (2004). *Introduction to Teaching Chinese as a Foreign Language*. Sun Yat-sen University Press.

Author

Mr. Threesoon Kesorn

Chinese Program, Faculty of Humanities and Social Sciences

Phetchabun Rajabhat University 31 Saraburi-Lomsak Rd.,

Sadiang Sub-district, Mueang District, Phetchabun Province 67000

Tel: 085-2674351 Email: threesoon.kes@pcru.ac.th

Dr. Pannaporn Kantapat

Chinese Program, Faculty of Humanities and Social Sciences

Phetchabun Rajabhat University 31 Saraburi-Lomsak Rd.,

Sadiang Sub-district, Mueang District, Phetchabun Province 67000

Tel: 095-1616153 Email: pannaporn.kan@pcru.ac.th